

Koos en Joke Buist

Ezinge verbindt: hoe een stukje land kan inspireren

Vanuit haar woonkamer kijkt Joke Buist uit op de kerk van Ezinge. Ze kocht recent een stuk land naast haar boomgaard. Samen met Koos, haar zoon, wil ze er de biodiversiteit vergroten. Het initiatief creëert veel meer dan een plek voor flora en fauna. “We willen dat mensen zich hier bewust worden van de natuur”, zegt Koos.

Twee are, zo’n tweehonderd vierkante meter, omvat het landje. Het grasland bolt – mogelijk een oude wierde – en aan de rand ligt een gloednieuwe sloot, met een natuurvriendelijke oever. “Bij het uitgraven zijn kloostermoppen en scherven gevonden”, vertelt Koos. Recent deed zich een aankoopkans voor. Joke: “Een veel groter graslandperceel kwam te koop en ik kreeg een erfenis, omdat mijn moeder overleed. Ik kon een klein deel van het perceel overnemen als groene buffer tussen de landbouwgrond en mijn biologische boomgaard.”

TERUGGEVEN AAN DE NATUUR

Koos, die er is geboren en opgegroeid, is kunstenaar en woont in Groningen. Binnen Toukomst, een initiatief van Nationaal Programma Groningen, schoof hij aan bij de projectgroep Verbonden Biodiversiteit. Dat het mini-natuurgebiedje een initiatief is van betrokken burgers, los van organisaties en overheden, maakt het bijzonder. Op het land willen we de biodiversiteit vergroten. Over de manier waarop, verschillen de ideeën nog. Koos wil het land graag teruggeven aan de natuur – “Liefst doe ik niets”, zegt hij – terwijl Joke liever ingrijpt. Ze doet dat door zaadmengsels in te zaaien en geregeld te maaien om de bodem te

verschralen. “Mijn moeder bepaalt uiteindelijk, want het is haar land”, zegt Koos.

EZINGE VERBINDT

Het landje ontwikkelt zich tot zoveel meer dan natuur. ‘Ezinge verbindt’ heet het project, waarmee de familie Buist mensen in verbinding brengt met het land en de natuur. “We willen dat mensen zich meer bewust worden van de natuur”, legt Koos uit. De aankoop creëert nieuwe energie en samenwerkingen. Kunstenaars, de basisschool van Ezinge, Museum Wierdenland, de universiteit van Groningen, de gemeente: allemaal raken ze bij het landje betrokken. Op het grasveld staat Koos bij houten palen die uit de grond steken. Het blijkt zijn kunstproject, een reconstructie van een oude boerderij, zoals professor Van Giffen ze vroeger blootlegde in de wierde van Ezinge. “De afmetingen kloppen exact. Het museum laat deze boerderij zien tijdens rondwandelingen. Tussen de palen komt vlechtwerk van wilgentenen. Binnenin mag niemand komen, zodat de natuur er haar gang kan gaan.”

ÉÉN GROOT KUNSTPROJECT

Uiteenlopende kruisbestuivingen vinden er plaats. Zo kwamen schoolklassen van

de basisschool langs, bestudeerde een onderzoeker de regenwormen en voerde recent een Native-American een ritueel uit om Moeder Aarde te eren. “Door de verbinding vergroten we de impact van het landje”, zegt Koos. Hij ziet het landje en de samenwerking als één groot kunstproject, waar hij en andere kunstenaars inspiratie uit putten. Afgelopen september liet Peng Zhang, een Chinees kunstenaar, zich ter plekke inspireren. Koos toont het resultaat, een ‘moestuyn’ in de vorm van het dorp Ezinge, met bollen klei, rucola, een mini-knoflook-wierde en andere elementen. “Peng is met de Groninger klei gaan kleien. Kunstenaars en dorpsbewoners hielpen mee. Wel vijftig mensen waren hier bezig met klei, grond en natuur.” ■

Kinderen spelen in kunstwerk van PengZhang